

Inleiding op de Pinksterdienst: VAN HARTE !!

Vandaag is het Pinksteren: de verjaardag van de kerk.

Hoe is de kerk geboren? Of beter: hoe is het verhaal over/van Jezus verder gegaan?

Na Pasen, als Jezus gestorven is, weten zijn volgelingen niet hoe ze verder moeten.

Ze zijn de weg kwijt. Ze zitten heel verdrietig bij elkaar en zijn bang. Bang voor de toekomst.

Totdat...

Totdat met Pinksteren iets gebeurt waardoor ze in beweging komen, naar buiten gaan, en aan iedereen gaan vertellen wat Jezus hen geleerd heeft. Dat je elkaar moet helpen, dat je lief moet zijn voor elkaar, dat je voor elkaar zorgt...

Maar wat is er dan gebeurd?? - uitdelen van rolfluitjes....

Het is stil na Pasen. Doodstil.

Angst houdt de volgelingen van Jezus binnen. Met de deuren op slot. De wereld buiten beeld gezet. Alleen met hun verdriet – ze hebben geen boodschap aan de wereld.

Vandaag is het 50 dagen na Pasen. Pentacosta.

Pinksteren: de dag waarop deuren opengaan, de wereld weer binnenkomt en de volgelingen weer naar buiten gaan.

Als er geen Pinksteren was geweest, hadden wij hier niet gezeten.

Pinksteren: er gebeurt iets, waardoor mensen in beweging komen. Waardoor er dingen gebeuren die ze kort daarvoor niet voor mogelijk hadden gehouden.

We zien ze zitten: de discipelen, die na Pasen angstig bij elkaar zitten achter gesloten deuren en ramen, mensen zonder zicht op buiten.

De wereld staat voor hen stil na de vreselijke dood van hun rabbi Jezus van Nazareth. Er is angst voor de toekomst, want treft hen straks een zelfde lot? Zullen ook zij gedood worden omdat ze volgeling van Jezus zijn? Angstige mensen die zichzelf hebben opgesloten tussen de muren – ze zijn de weg kwijt...

Mensen met dichtgeslagen ramen: wij komen ze ook nu nog tegen.

- Mensen die geen hoop op een toekomst hebben omdat ze geen hoop meer hebben op genezing en daardoor afgesloten van toekomst
- Mensen die angst hebben voor de toekomst omdat ze er alleen voor staan en ze niet weten hoe ze dat in hun eentje moeten doen, er aan twifelen of ze het in hun eentje überhaupt wel kunnen....
- Mensen die geen toekomst zien in de wereld waarin ze leven: omdat ze als vluchteling geen thuis meer hebben – soms zelfs als illegaal worden behandeld
- Mensen die niet met een keppeltje naar buiten durven gaan, omdat ze niet als joden herkend willen worden. Ze zijn bang voor het groeiend anti-semitisme
- Mensen met dichtgeslagen ramen: we herkennen ze....

Ze zitten bij elkaar.

De wereld buitengesloten – en dan?

Ze zullen niet stil geweest zijn, maar elkaar vertellen over wat er nou precies gebeurd is. Wat hen is overkomen. Wat Jezus is overkomen. Herinneringen ophalen aan die jaren van samen optrekken, wat ze hebben beleefd, gezien, gehoord – samen met Jezus, hun rabbi.

Ze hebben hun leven er op ingericht, huis en haard soms verlaten om Jezus te kunnen volgen overal waar hij naartoe ging. En dan nu....niks meer. Angst.

En weer opnieuw vertellen ze elkaar waarom ze die keuze gemaakt hebben, wat hen dreef, wat Jezus bezielde. Ze struikelen over hun woorden, gaan van het ene verhaal naar het andere, blijven maar vertellen, herinneringen ophalen. En weer opnieuw – en er is niemand die zegt: dat heb je al verteld....

Het is rouwverwerking pur sang: je wilt je verhaal kwijt, niet één keer, ook geen twee keer, maar telkens opnieuw. Je moet het kwijt en hoe fijn is het als je dat vertellen kunt aan mensen die begrijpen wat je bedoelt. Die het gemis herkennen, de rouw ook voelen.

Rouw verwerk je niet, kun je ook geen plek geven; je kunt verdriet overleven.

Overleven in de zin van: je leven herpakken weliswaar op een andere manier dan voorheen, maar toch weer stappen durven zetten. Ook naar buiten toe.

Verdriet overleven heeft meer te maken met herinneren dan met vergeten. Het gemis en het verdriet horen bij jouw leven, ze zijn er mee vergroeid, ze zitten in je hart.

Met de dood eindigt een leven maar nooit de relatie... De relatie blijft. Je probeert verder te leven in zijn/haar geest...

Op die dag, Pentacosta, Pinksteren, komt er beweging in de volgelingen. Toeval?

Nee, het verhaal gaat dat op de 50ste dag na de bevrijding uit Egypte het volk Israël in de woestijn de Tora (10 woorden) ontvangt van de Eeuwige: richtlijnen om uit die misère te komen, wegwijzers om het leven aan te kunnen en het goed te houden met elkaar en de wereld om hen heen. Troostwoorden, woorden van bemoediging juist op het moment als je je afvraagt of er toekomst is, als je je overal nergens thuis voelt, geen dak boven je hoofd, geen plek om je hoofd neer te leggen, en twijfelt aan het recht van je bestaan

Dan klinken die woorden: *'Ik ben de God die je bevrijdt hebt en Ik geloof in jullie en daag jullie uit om in Mij te geloven....'*

Het verhaal gaat dat deze woorden klonken op de 50ste dag na de bevrijding uit Egypte – midden in de woestijn.

Tot op de dag van vandaag wordt het door de joden gevierd als het Wekenfeest < Sjavoet.
Met dezelfde geluiden als beschreven in Handelingen: geluid van een hevige windvlaag,
vlammen van vuur....(Ex.20:18).

Wanneer Lukas het Pinksterverhaal zo vertelt, dan snappen zijn Joodse toehoorders precies
waar hij op doelt. Wij moeten het uitgelegd krijgen....

Op Pinksteren wordt de liefdesverklaring gevierd die in de Tora is vastgelegd.

Op Pinksteren klinken deze aloude troostwoorden opnieuw. Dit keer uitgesproken in een
situatie, waarin de volgelingen van Jezus zich geen raad weten hoe ze nu verder moeten met
hun leven nu Jezus er niet meer is.

Ook vandaag klinken deze troostwoorden en misschien wel in de woestijn van jouw leven:
als je je afvraagt hoe het nu verder moet met je leven. Vandaag klinkt er een boodschap van
hoop tegen alle wanhoop in. Het is de liefde, die je in je meedraagt en met jou verweven is.
Dat is ook de troost die Jeremia mag doorgeven aan zijn volk. Door de liefde in je hart wordt
je gedreven om naar buiten te gaan, om weer deel te nemen aan het leven.

Dat is Pinksteren: in beweging komen, aangeblazen en aangevuurd door de Liefde van de
Eeuwige. Deuren en ramen open, laat de wereld binnenkomen en ga zelf naar buiten.

- Poster van Loesje.... (dia !!)
- 'Als de liefde niet bestond' van Toon Hermans

Als de liefde niet bestond
zullen ze stilstaan de rivieren
en de vogels en de dieren
als de liefde niet bestond

als de liefde niet bestond
zou het strand de zee verlaten
ze hebben niets meer te bepraten
als de liefde niet bestond

als de liefde niet bestond
zou de maan niet langer lichten
geen dichter zal meer dichten

als de liefde niet bestond

nergens zal de bloemen staan
en de aarde zal verkleuren
overal gesloten deuren
en de klok zal niet meer slaan

als de liefde niet bestond
dan was heel de vrijerij bedorven
de wereld was gauw uitgestorven
als de liefde niet bestond

als de liefde niet bestond
zal de zon niet langer stralen
de wind zal niet meer ademen
als de liefde niet bestond

geen appel zal meer rijpen
zoals eens in het paradijs
als wij elkaar niet meer begrijpen
dan is de wereld koud als ijs

ik zou sterven van de kou
en mijn adem zal bevriezen
als ik je liefde zou verliezen
er is geen liefde zonder jou

Helmond 2026, Corine Beeuwkes-van Ede

